

Motivele și principalele argumente

În septembrie 2005, Comisia a primit o plângere privind incompatibilitatea anumitor dispoziții ale „regimului excepțional de regularizare fiscală a elementelor de patrimoniu care nu se găsesc pe teritoriul portughez la 31 decembrie 2004”, aprobat prin Legea nr. 39-A/2005 din 29 iulie 2005, cu reglementarea comunitară și cu Acordul privind Spațiul Economic European (SEE).

Potrivit regimului excepțional de regularizare fiscală, persoanele impozabile trebuiau, în contextul regularizării fiscale, să plătească o sumă rezultată din aplicarea unei cote de 5 % asupra valorii elementelor de patrimoniu care figurează în declarația de regularizare fiscală și că, în cazul în care toate sau anumite elemente de patrimoniu care figurează în declarație erau titluri de stat portugheze, această cotă se reducea la jumătate, pentru partea privind aceste titluri; această reducere era de asemenea aplicabilă altor elemente de patrimoniu în condițiile în care valoarea lor era reinvestită în titluri de stat portugheze până la data prezentării declarației de regularizare fiscală.

Comisia consideră că regimul excepțional de regularizare fiscală acordă un avantaj, prin faptul că privește repatrierea elementelor de patrimoniu și investiția în titluri de stat portugheze, care rezultă din aplicarea unei cote reduse asupra elementelor de patrimoniu care corespund unor titluri de stat portugheze sau asupra valorii elementelor de patrimoniu reinvestite în titluri de stat portugheze. Astfel, persoanele care utilizează acest regim sunt descurajate să își mențină bunurile regularizate în alte instrumente decât titluri de stat portugheze.

Curtea de Justiție a decis deja că o dispoziție fiscală națională de natură să descurajeze o persoană impozabilă să investească în alte state membre reprezintă o restricție a liberei circulații a capitalurilor, în sensul articolului 56 CE.

În speță, deși Comisia nu pune la îndoială faptul că titlurile datoriei publice trebuie să beneficieze de un tratament preferențial, Comisia consideră că o cotă de impunere inferioară aplicabilă numai elementelor de patrimoniu regularizate care sunt titluri de stat portugheze reprezintă o restricție discriminatorie în calea circulației capitalurilor, interzisă de articolul 56 CE și care nu poate fi justificată în temeiul articolului 58 alineatul (1) CE.

Normele Acordului privind Spațiul Economic European referitoare la circulația capitalurilor sunt în esență identice cu cele prevăzute de Tratatul CE. Prin urmare, faptul că persoanele care puteau beneficia de regimul excepțional de regularizare fiscală au fost descurajate să își mențină elementele de patrimoniu regularizate în Norvegia, în Liechtenstein sau în Islanda reprezintă de asemenea o restricție a liberei circulații a capitalurilor, interzisă de articolul 40 din Acordul privind SEE.

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-22/09)**

(2009/C 82/24)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: B. Schima și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (¹) sau, în orice caz, prin faptul că nu le-a comunicat Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2002/91/CE a expirat la 4 ianuarie 2006. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, încă nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO 2003, L 1, p. 65, Ediție specială 12/vol. 2, p. 44.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Ungaria) la 19 ianuarie 2009 — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**(Cauza C-25/09)**

(2009/C 82/25)

*Limba de procedură: maghiara***Instanța de trimitere**

Fővárosi Bíróság